

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

**T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI**

40 AYETTE DOĞRULUK

Genel Yayın No: **2158**

Cep Kitapları: **184**

Yayın Yönetmeni: **Doç. Dr. Fatih KURT**

Yayın Koordinatörü: **Büyüamin KAHRAMAN**

Hazırlayan: **Davut ALDEMİR**

Tashih: **Esmâ ÇETİN**

Grafik & Tasarım: **Ali YÜCEER**

Baskı: TDV Yay. Mat. Tic. İşl.

Ostim OSB Mah. 1256 Cadde No: 11

Yenimahalle/Ankara

Tel: [0 312] 354 91 31

1. Baskı, Mart 2022

ISBN: 978-625-435-186-0

2022-06-Y-0003-2158

Sertifika No: 12930

Eser İnceleme Komisyonu Kararı: **16.03.2022/06**

© Diyanet İşleri Başkanlığı

İletişim

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü

Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı

Tel: [0 312] 295 72 93 - 94 Faks: [0 312] 284 72 88

e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

40 AYETTE DOĞRULUK

ÖN SÖZ

*İnsana sadakat yakışır görse de ikrah
Yardımcısıdır doğruların Hazret-i Allah.*

Ziya Paşa

Cenab-ı Hak, yaratılmışların en üstünü kıldığı insana sayılamayacak kadar çok nimet bahsetmiştir. İnsan ilahi emaneti yüklenmesine vesile olan akıl sayesinde hakkı batıldan, doğruyu yanlıştan ayırabilme yeteneğine sahip olmuştur. Tabiatı gereği toplumsal bir varlık olan insan, huzurlu bir yaşam sürdürebilmek için birtakım ahlaki kurallara ihtiyaç duyar. İslam'ın ortaya koyduğu ahlaki ilkeler içerisinde en önemlileri ise adalet ve doğruluktur. Bu ikisinin yokluğu hâlinde toplumun düzeni bozulur, birlik ve beraberlik ortadan kalkar. Çünkü toplumu bir arada tutan şey, adalet ve doğruluğun tesis ettiği güven duygusudur.

İslam ahlakında doğruluk ve dürüstlük, insan onuru ve sağlıklı bir toplum yapısının vazgeçilmez şartlarından biri olarak kabul edilmiştir. Doğruluk, insanın iç huzurunu sağlaması açısından birey ile ilgilidir; ancak Allah Teâlâ'nın “*Sen, beraberindeki tövbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol.*” (Hâd, 11/112) ayeti gereğince toplumsal bir eyleme dönüşür. Dolayısıyla doğruluk birey ve toplum için zorunlu olan ahlaki niteliklerin tamamını kendisinde barındırır.

Dünya yolculuğumuz boyunca “sırat-ı müstakim” üzere olmak, doğruluğun bütün eylemlerimize sirayet etmesiyle mümkündür. Doğruluk önce Allah’a verilen söze sadakat göstermek ve imanda samimi olmakla başlar. “*Müminlerden öyle erler vardır ki, Allah’a verdikleri söze sadık kaldılar... Verdikleri sözü asla değiştirmediler.*” (Ahzâb, 33/23)

İyiliğe ulaştıran köprüdür doğruluk Hz. Peygamber’in dilinde: “*Doğruluktan ayrılmayın; çünkü doğruluk iyiliğe, iyilik de cennete götürür.*” (Müslim, Birr, 105) Doğruluk peygamberliğin dayanağıdır; çünkü peygamberler doğruyu getirir, getirdikleri “sözün” gerçek ve doğru olduğunu

yaptıkları fiillerle gösterir, ispat ederler. Hz. Peygamber'in kişiliği ve daveti hakkında Herakleios'un sorduğu soruya Ebû Süfyan, "O bize namazı, doğruluğu, iffetli olmayı ve akrabalık hukukunu gözetmeyi emrediyor." diyerek karşılık verir. (Buhârî, Bed'ü'l-vahy, 1)

Peygamberlikten sonra en yüce makamdır doğruluk. Allah Teâlâ kendilerine lütufta bulunduğu kişileri sayarken peygamberlik makamından sonra dosdoğru olanlara (sıddîk) yer vermiş, onların Allah katındaki manevi derecelerinin yüceliğini göstermiştir. Böylelikle doğruluğun karşılığına en zengin mükâfatı koymuştur: "*Korkmayın, kederlenmeyin, size vadolunan cennetle sevinin!*" (Fussilet, 41/30)

Doğruluk sadece sözde değildir; kalp, niyet, ticaret, arkadaşlık ve evlilik olmak üzere hayatın hemen her alanını kapsayan bir davranış biçimidir; kısacası hayatın mihenk taşıdır. Toplum hayatında doğruluğun ikame edilmesine katkı sağlamak amacıyla ayet-i kerimelerden derlenerek oluşturulan bu çalışmanın, doğruluk ve samimiyetten taviz vermeksizin istikamet üzere yaşamamıza vesile olmasını temenni ediyoruz.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

İman edip dünya ve ahiret için yararlı işler yapanları, içinde ebedî kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah bunu hak bir söz olarak vaad etti. Söz bakımından Allah'tan daha doğru kim olabilir!

(Nisâ, 4/122)

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ
فِيْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا

Allah -ki, kendisinden başka tanrı yoktur-
elbette kıyamet günü hepinizi huzuruna
toplayacaktır, bunda hiçbir kuşku yoktur.
Sözce Allah'tan daha doğru kim vardır!

(Nisâ, 4/87)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Allah doğruyu söylemiştir. Öyle ise,
Hanîf olan İbrahim’in dinine uyunuz. O
müşriklerden değildi.”

(Âl-i İmrân, 3/95)

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا
إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

Müminler düşman kuvvetlerini karşılarında görünce, “Bu, Allah’ın ve Resûlü’nün bize vaad ettiği durumdur, Allah ve Resûlü hep doğru söyler.” dediler; bu onların ancak imanlarını ve teslimiyet duygularını arttırdı.

(Ahzâb, 33/22)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Kuşkusuz bu Kur'an en doğru olana iletir;
dünya ve ahiret için yararlı işler yapan
müminlere, kendileri için büyük bir
mükâfat olduğunu müjdeler.

(İsrâ, 17/9)

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Sen onların dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da senden asla memnun kalmayacaklardır. De ki: “Asıl doğru yol ancak Allah’ın yoludur.” Eğer sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyarsan, bilesin ki artık Allah sana ne dost ne de yardımcı olacaktır.

(Bakara, 2/120)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ
إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Artık sana vahyolunan kitaba sımsıkı sarıl;
şüphesiz sen doğru yoldasın.

(Zuhruf, 43/43)

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

Bu kitapta İbrahim'i de okuyup an!
Kuşkusuz o, özü sözü doğru bir insan, bir
peygamberdi.

(Meryem, 19/41)

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

(Zindana gelerek) “Yusuf! Ey özü sözü doğru arkadaş! (Rüyada görülen) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek ile yedi yeşil, bir o kadar da kuru başak hakkında bize yorum yap. Umarım ki, bu bilgiyle insanlara dönerim ve umarım onlar da belki (ne yapacaklarını) bilirler.” dedi.

(Yûsuf, 12/46)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا. لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ
وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

Hani bütün peygamberlerden; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan sadakat sözü almıştık, onlardan ağır sorumluluk taşıyan bir söz almıştık. Allah bu sözü doğruları doğruluklarıyla sorumlu kılmak için aldı. Kâfirler için de çok acıklı bir azap hazırladı.

(Ahzâb, 33/7-8)

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

Rabbin Âdemoğullarından -onların sırtlarından- zürriyetlerini alıp bunları kendileri hakkındaki şu sözleşmeye şahit tutmuştu: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? “Elbette öyle! Tanıklık ederiz.” dediler. Böyle yaptık ki kıyamet gününde, “Bizim bundan haberimiz yoktu.” demeyesiniz.

(A'râf, 7/172)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Kuşkusuz Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin, işte doğru olan yol budur.”

(Âl-i İmrân, 3/51)

قُلْ إِنَّنِي هَدَيْتَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, sapasağlam bir dine, Allah’ı bir bilen İbrahim’in dinine iletti. O, ortak koşanlardan değildi.”

(En’âm, 6/161)

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Sen, beraberindeki tövbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Siz de azıp sapmayın. Allah, yaptıklarınızı çok iyi görmektedir.

(Hud, 11/112)

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

Bizi dosdoğru yola ilet; Nimetine
erdirdiklerinin yoluna; gazaba uğramışların
yoluna da, dalalete sapmışların yoluna da
değil!

(Fâtiha, 1/6-7)

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur.
Buna uyun; (başka) yollara sapmayın; sonra
onlar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte
günahtan korunmanız için Allah bunları
size emretti.

(En'âm, 6/153)

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Size Allah'ın ayetleri okunup dururken,
üstelik Allah Resûlü de aranızda
bulunurken nasıl inkâra saparsınız? Her
kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru
yola iletilmiştir.

(Âl-i İmrân, 3/101)

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ
دِينُ الْقَيِّمَةِ

Hâlbuki onlara, Allah'a kulluk etmeleri,
Hanîfler olarak O'na yürekten inanıp
boyun eğmeleri, namaz kılmaları ve zekât
vermeleri emredilmişti. Doğru din de
işte budur.

(Beyyine, 98/5)

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Gerçeęi getiren kiřiye ve onu tasdik edene
gelince, işte takva sahipleri onlardır.

(Zümer, 39/33)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا.
يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

Ey iman edenler! Allah'a itaatsizlikten sakının ve doğru söz söyleyin ki, Allah sizin işlerinizi düzeltsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse gerçekten büyük bir kazanç elde eder.

(Ahzâb, 33/70-71)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

And olsun ki biz, onlardan öncekileri de
sınamıştık. Allah, elbette doğru olanları
ortaya çıkaracaktır; keza O, yalancıları da
mutlaka ortaya çıkaracaktır.

(Ankebût, 29/3)

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

Hayır, öyle değil! Her kim ahdine vefa gösterir ve günah işlemekten sakınırsa, bilsin ki Allah o sakınanları sever.

(Âl-i İmrân, 2/76)

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve
doğru terazi ile tartın. Bu hem daha iyidir
hem de sonucu daha güzeldir.

(İsrâ, 17/35)

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

Doğru terazi ile tartın. İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın, bozgunculuk yaparak yeryüzünde karışıklık çıkarmayın.

(Şuarâ, 26/182-183)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى
مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

Ey iman edenler! Bilmeden birilerine zarar verip de sonra yaptığınıza pişman olmamanız için, yoldan çıkmışın biri size bir haber getirdiğinde doğruluğunu araştırın.

(Hucurât, 49/6)

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ. وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ

Şahitliklerini dosdoğru yapanlar;
Namazlarının gereklerini titizlikle yerine
getirenler; İşte bunlar cennetlerde
ağırlanırlar.

(Meâric, 70/33-35)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

Müminler ancak Allah'a ve Resûlü'ne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır.

(Hucurât, 49/15)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten
sakının ve doğrularla beraber olun.

(Tevbe, 9/119)

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

(Ey Rabbim!) Sonra gelecekler arasında
beni doğrulukla anılanlardan kıl.

(Şuarâ, 26/84)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O her şeyi işitmekte, her şeyi bilmektedir.

(En'âm, 6/115)

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

Ve şöyle niyaz et: “Rabbim! Girilecek yere
doğrulukla girmemi, çıkılacak yerden de
doğrulukla çıkmamı sağla, bana tarafından
yardımcı bir güç ver!”

(İsrâ, 17/80)

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah şöyle buyurur: “Bugün doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür.” Onlar için, ebedî kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan hoşnuttur, onlar da O’nun rızasını kazanmaktan ötürü mutludurlar. İşte büyük kurtuluş budur.

(Mâide, 5/119)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, kendisinin izniyle rızasını arayanları
o kitapla kurtuluş yollarına erdirir, onları
karanlıklardan aydınlığa çıkarır, onları
dosdoğru bir yola iletir.

(Mâide, 5/16)

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Şimdi (düşünün, önünü görmeden),
yüzüstü sürünen mi hedefe erişir, yoksa
doğru yolda düzgün yürüyen mi?

(Mülk, 67/22)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ
فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

Takva sahipleri cennetlerde ve ırmak kenarlarındadır. Doğruluğun hâkim olduğu bir ortamda, gücüne sınır olmayan bir hükümdarın huzurundadırlar.

(Kamer, 54/54-55)

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا. ذَلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا

Kim Allah'a ve peygambere itaat ederse
işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda
bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler
ve salih kişilerle beraberdirler; bunlar ne
güzel arkadaşlardır! Bu lütuf Allah'tandır;
bilen olarak Allah yeter.

(Nisâ, 4/69-70)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

Allah'a ve peygamberlerine (böyle) iman edenler var ya, işte onlar rableri katında sıddıklar ve şehidler mertebesindedirler.

Mükâfatları ve nurları (ahirette) onları beklemektedir. İnkâr edip ayetlerimizi yalan sayanlar ise cehennemliklerdir.

(Hadid, 57/19)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ .

“Rabbimiz Allah’tır.” deyip de dosdoğru
çizgide yaşayanlar, işte onların üzerine
melekler şu müjdeyle inerler: “Korkmayın,
kederlenmeyin, size vaad olunan
cennetle sevinin!”

(Fussilet, 41/30)

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقَنَا
عَذَابَ النَّارِ. الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

(Bu nimetler) “Ey Rabbimiz! Biz gerçekten iman ettik, günahlarımızı bağışla, bizi ateş azabından koru!” diyenler, sabredenler, doğruluktan şaşmayanlar, huzurda boyun bükülenler, hayır yolunda harcama yapanlar ve seher vakitlerinde Allah’tan bağışlanma dileyenler (içindir).

(Âl-i İmrân, 3/16-17)

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا.
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا

Eğer (kullarımız) hak yolda dosdoğru yürürlerse kendilerini, içinde denemek üzere nimetlere boğarız; kim de Rabbini anmaktan yüz çevirirse Allah onu gitgide artan bir azaba uğratar.

(Cin, 72/16-17)

